

**СПРАВА «СОКОЛОВСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SOKOLOVSKYY v. UKRAINE)**

(заява № 6433/18)

Стислий виклад рішення від 04 липня 2019 року

Заявника затримали за підозрою у вчиненні злочину. Бабушкінський районний суд міста Дніпро обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на підставі того, що заявник міг переховуватись чи перешкоджати розслідуванню. Строк тримання його під вартою неодноразово продовжувався з аналогічних підстав.

Заявника перевели до Київського слідчого ізолятора (далі — СІЗО), де було проведено медичний огляд заявника та діагностовано низку хвороб серця. Заявник проходив лікування в Інституті кардіології імені академіка М.Д. Стражеска. У подальшому йому було рекомендовано знаходитись під наглядом лікаря-кардіолога. СІЗО цю рекомендацію не виконав через відсутність серед працівників лікаря-кардіолога.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою у СІЗО та відсутність у його розпорядженні ефективного національного засобу юридичного захисту. Також заявник скаржився за підпунктом «с» пункту 1 та пунктами 3, 4 і 5 статті 5 Конвенції на свавільність та необґрунтованість рішень національних судів щодо тримання його під вартою, а також на відсутність у нього забезпеченого правовою санкцією права на відшкодування за стверджуване свавільне тримання під вартою.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що заявник отримував лише симптоматичне лікування та посилавчись на свою попередню практику з цього питання, констатував порушення статті 3 Конвенції. Крім цього, Європейський суд дійшов висновку, що було порушено статтю 13 Конвенції у поєднанні зі статтею 3 Конвенції у зв'язку з відсутністю у національному законодавстві ефективного та достатнього засобу юридичного захисту.

З огляду на суть скарг заявника за пунктами 1 та 3 статті 5 Конвенції Європейський суд вирішив розглядати їх за пунктом 3 статті 5 Конвенції. Європейський суд зазначив, що не розглянувши конкретні факти ситуації заявника та по суті посилавчись постійно на тяжкість інкримінованих йому обвинувачень, органи влади продовжували строк тримання заявника під вартою до розгляду його справи судом на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними» та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за пунктом 5 статті 5 Конвенції Європейський суд дійшов висновку, що заявник не мав забезпеченого правовою санкцією права на відшкодування у зв'язку з незаконним триманням його під вартою та констатував порушення пункту 5 статті 5 Конвенції.

Щодо скарги заявника за пунктом 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що окремо розглядати цю скаргу немає необхідності.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Долучає* до суті справи заперечення Уряду про невичерпання національних засобів юридичного захисту щодо скарги заявника на відсутність належної медичної допомоги під час тримання під вартою та відхиляє його після розгляду по суті;

2. *Оголошує* прийнятними скарги за статтями 3 і 13 Конвенції на відсутність належної медичної допомоги під час тримання під вартою та відсутність ефективно-

го національного засобу юридичного захисту у зв'язку з цією скаргою, а також його скарги за пунктами 3, 4 та 5 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;

4. *Постановляє*, що було порушено статтю 13 Конвенції;

5. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції;

6. *Постановляє*, що було порушено пункт 5 статті 5 Конвенції;

7. *Постановляє*, що немає необхідності окремо розглядати скаргу за пунктом 4 статті 5 Конвенції;

8. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 10 000 (десять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат, ця сума має бути сплачена на банківський рахунок його представника, пані О.В. Шаповал;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

9. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»